

ကိလေသာခါတ်တိုင်

မန္တလာမောင်မောင်တုတ်

အန်တီမေမြေမနှင့်ပတ်သက်၍--ယတ်နောင်မကျေမနပ်ဖြစ်
စရာကပြောပြမိမိ။

သို့သော်--လတ်နောင်အခင်က-အန်တီမေမြေမကိုလက်ထပ်
ပြီးနောက်ပိုင်း၍--ထက်နောင်တတုတ်အနေရခက်---အထိုင်ရခက်
ကြီးဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ထက်နောင်ဆယ်ဟနီးအောင်သည်။

ယက်နောင်--သို့လည်းချစ်များနှင့်အန်တီမေမြေမပိုင်စား
သောက်သုံးခြင်း--သွားရောက်သော၊စိစားမိကြသည်။အန်တီမေမြေ
မေကို(အန်တီ)ဟုထက်နောင်ထိုကမ္ဘာကြောင့်လည်းစစ်စစ်အသက်
(၁၀)ပြည့်ရုံသာရှိသောအထောအရွှေအိမ်မိကြိုက်---ပေါင်တန်ရှည်--
စင်းလုံးချောတောင့်တောင့်ကြောင်ကြောင်မဆိုးမစေ့ဖြစ်သည်။

“အန်တီမေ---နောင်အတွက်အိပ်ခန်းရမလား”

“ဘာလဲ နောင်---နောင်မေဖေဖေဖိတ်တံဆိုးလားပြန်ပလား”

အန်တီမေက--ထက်နောင်ကိုသားအရင်းလိုပင်ချစ်ပါသည်။
ထက်နောင်အခင်နှင့်လက်ထပ်ခင်ကတည်းကထက်နောင်နှင့်အန်
တီမေတို့နှင့်ရင်းနှီးခဲ့ကြသည်။

“နောင်---ခုနုနုပြီ---ဂိုဏ်း---ယခုနုမှာထက်အိပ်တော့နော်---
နောင်မေဖေဖေကိုဖုန်းဆက်ပေးမယ်”

ထိုသို့အန်တီမေကနောင်ကိုအစစအရာရာကူညီလေ့ရှိသည်
ကိုလည်းမေမေတိသည်။ယခုနုမှာထက်နောင်ရှိနေပြီဟု---သိလျှင်
လည်းမေမေက---စိတ်မပူတော့ဟုထက်နောင်နှင့်--မင်လျှင်းလိုပင်-
ပေးပေးနှင့်---အန်တီမေတို့ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

(၂)

ထက်နောင်(၁၇)တမ်းတမ်းပြည့်ပြီးကတည်းကမေ့မလက်မောက်
အဖြစ် -ဖေဖေဝယ်ပေးထားသောစိတ်- ဝမ်း တွမ်းတီး-တွန့်ဒါ့သိုင့်
ကယ်ကြီးနှင့်ပြင်ဦးလွင်တိုက်---မွေ့နောက်သွားလာနေခဲ့သည်၊
အားမရလျှင်---မန္တလေးဆင်းတဲလိုက်သေးသည်။

ငါ့နောင်အပျောလှ သည်-- ငါ့နောင်လေးပဲသောက
သည်- သန့်သန့်လေးမူးပြီဆိုလျှင်မူကား---ထက်နောင်---ယခုနာ
ဟင်-- နိသန့်လေး"ယူ"မဟုတ်။

မည်သို့သော်- မေမေက အန်တီမေပိုင်သောသမိနာတွင်
ထက်နောက်ရှိနေလျှက် -စိက-ကလက်အေးနေကတ်သည်။
မေမေအစုရှား ပါပာပင်၊ အေးသား-ပွားကုန်လှုပ်ကုန်---ကုမ္ပဏီ
ရုံးစိုက်ရာမလန်ကောက်ဟင်ဖြစ်သည်။

အခါအားလျော်စွာ---အမေတ-အပြင်ခရီးသွားမည်။
အိုဟာဆီး---ထွက်ရပ်---သားဖြစ်သူထက်နောင်ကို -အန်တီ
မေအား--- အပ်နှံထားခဲ့တတ်သည်။တစ်ခါတစ်လေတော့လဲ-
ဖေဖေက--တစ်ပတ်နှစ်ပတ်နှင့်ပြန်ရောက်ဟတ်၏။

ယခုတော့-ဖေဖေနှင့်အန်တီမေလတ်ထပ်လို့ကြပြီး--
အန်တီမေအတွက်ဖေဖေသည်အားကိုးအားထားပြုလိုက်သောသော
ကျားအမုန်ဖြစ်သည်။

ဖေဖေပိုင်သိုင့်သောအမွေအားလုံးထံ- -အန်တီမေထက်
နောင်အမည်နှင့်စာချုပ်ထားပေးသည်။---အန်တီမေလုပ်ရပ်က
သန့်သည်။

ဖေဖေကိုတစ်အဖေပွန်အဖြစ်ပုလွန်--ဘာမှမမျှော်လင့်ပါဆို
သောသဘောကိုပေါ်လွင်ထင်ရှားစေခဲ့သည်။ ထက်နောင်ကသာ-

(၃)

-ကျောင်းများပြန်မဖွင့်ခင်--နေ့ထွက်မှ---နေဝင်--အိမ်အပြင်သို့
လျှောက်သွားနေတတ်သည်။

"နောင်ရယ်-- သားတစ်နေ့တုန်းဘယ်သွားသွားနေတာလဲ--
သားဖေဖေက--သားကိုအကြောင်းမခန့်သွားတာမီးမကြိုက်မှ
--နောင်ရဲ့"

ဖေဖေမရှိလျှင်-- အန်တီမေက --ထက်နောင်ကိုဖြောင်းဖြူ
တက်သည်-ကက်နောင်က---အန်တီမေစကားကိုရိုင်းပျော့ဆက်ဆံ
မိတို့အထူးကြိုးစားရသည်။

"မိခွေး"မိမလေးစားဘူးဆိုသောအဖြစ်---အပြောမျိုးမဖြစ်စေ
ချင်။

"သား---လျှောက်မလည်တော့ပါဘူး---အန်တီမေ"

"တွေ့လား--- ဖေဖေသားက---လိမ္မော်ပါတယ်ဆို- - ဟင်း
ဟင်း"

အန်တီမေက---ကျပ်ကြည့်နှုတ်ထက်နောင်ကို--သူပရင်ခွင်
ထဲသို့တင်းတင်းလေးဖက်ထားလိုက်သောအခါမျိုးတွင်ထက်
နောင်နှူးညှိသောနုလုံးခုံသံသည်အပြင်သို့လျှံထွက်လာတတ်၏။
မွေးဖွား---နူးညှိသောအန်တီမေမိကြီးများကဖိုမှူးဟာစပေါင်မံကြီး
များအလားထက်နောင်မိမိကိုပိုင်- - ပြ၏။

မွေးပျံ့သောအခါကလေးငယ်ငယ်နှင့်၊ ကရွားရွားပါးပါးထက်
နောင်နှူးခေါင်တဲစွဲတုန့်စမ်းအား မွေးတက်သည်။တက်နေလို့---
ကယောင်ကတမ်းနှင့်အန်တီမေတပင်ကြီးကိုဖတ်ထားသောအခ

“လိမ္မာပါ--ခလေးရယ်--နော်--ထား”

ဖေဖေက--သားကိုသိပ်ချစ်တာပါ--အန်တီမေ့အသိရုံးပဲ
တွယ်”

အန်တီမေ့ကို“မိသွေး”ဟုပင်--ထက်နောင်မမြင်ချင်တော့ပါ--
--ထက်စုံပြည့်ဝသော--အန်တီမေ့သည်--ထက်နောက်အတွက်တ
တယ်မိခင်ကောင်းတစ်ဦးပင်ဖြစ်ပြန်သည်။

ကုန်ခဲ့သော(၂)ရက်လောက်က--ဘန်ကောက်မှရုံးခန်းဖွင့်ပွဲ
ပြုလုပ်ရန်---ရှယ်ယာဝင်ထားသောတုမ္မဏီပီတိစာပို့သည်။
ထို့ကြောင့်ဖေဖေဘန်ကောက်ကိုခရီးထွက်ရန်ပြင်ဆင်နေချိန်ဖြစ်
သည်။

“သား---ကျောင်းပြန်ဖွင့်ရင်--ကျောင်းမှန်မှန်ပတ်နေနော်”

“ဟုတ်ကပါ--ဖေဖေ”

“မေ--ရေ---သားကိုအလိုမလိုက်နဲ့နော်”

ကြားလား---ဂလန်ဂဆန်လုပ်ရင်---ကိုကို---မြန်လာတာနဲ့---
ပြော”

“အိုး---သားကအလိမ္မာလေးပါ--ကိုကို---ရာဟင်းဟင်း---
နော်သား---သားက--မေမေ့သားလိမ္မာလေးပဲဥစ္စာ”

ဖေဖေက---နှုတ်ခမ်းတိုပဲ့လိုက်သည်။

“ဟင်း---အလိမ္မာလေးမို့ခက်နေတာ--မေသားအရက်ကို စွဲစွဲ

မြဲမြဲ--သောက်နေတတ်ပြီ---မေရဲ့”

“အကြောင်းရှိမှာပေါ့--တိုကိုရာ”

“ဟာ---သိပ်ရှိတာပေါ့---ဒီကောင်---ဖုတ်ကြောင်နေတာလေ”

အန်တီမေ့က---ထက်နောင်ကိုဖုတ်ကြောင်းနေသည်မှန်
အကြောင်းနေသည်ဟုပြောလျှင်--အပြစ်တံဆိပ်တတ်သည်။

“အင်းလေး---နောက်တော့---မေသိတာမှန်”

“အိုး---သားက---တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားကြီးတောင်ဖြစ်နေ
ပြီလေ--ရည်းစားထားတော့မိမှာပေါ့”

အန်တီမေ့မျက်စိစောင်းဖို့---ခပ်ကင်းတင်းအပြောလေး
အဖေ---ဦးထောက်လက်မှတ်ချလိုက်ရမဖြစ်ဖြစ်သည်။

တကယ်တော့---ဖေဖေ---စကားများမှာအမှန်ပဲဖြစ်သည်။
ချစ်သော---အဲ---ချစ်ရမည်ထင်ရသောမိန်းကလေးကစဦးက---
ထက်နောင်ဘဝ၌--တစာပင်ပင်မရှိပါ။

“နှုတ်ယံ”သည်ထက်အောင်--အသံမပီပီ--ပင်တိုင်မိမိမှုရား
လေး---သာဖြစ်သည်။ “နှုတ်ယံ”အရည်အပြုံလေးများသာမက--

--တမ်းထုန်အောင်ပြောရလျှင်နှုတ်ယံကျကျနုနုသောလက်ကိုင်ပု
ဝါလေးကအစ---ထက်နောင်အတွက်တန်ဖိုးကြီးစားလှသော---

ရွေးဖောင်းပစ္စည်းနှယ်ဖြတ်နိုး၏။

“ဘွဲ့ရပြီးရား---စဦးစားခယ်လေ”

တုံတုံလှုပ်လှုပ်ပဟုတ်ပဲ---ပကတိတည်ငြိမ်စွပြောသောနှုတ်ယံ
စကားလေးများထက်အောင်ကိုကြိုးရှည်ရှည်နှင့်အလှန်ခံထားရ
သလိုဖြစ်နေသည်

သည်နှင့်တော့ထက်အောင်ရော--နှုတ်ယံဝါစာမေ့ပွဲအောင်ကြ
သည်---ပန္နလေးတက္ကသိုလ်ရင်ပင်မှတစ်ဖန်လေးများကြား

ရွှေကလက်တွဲ၍---ကံနေကြသောသူတို့အတွက်---ထက်အောင်
က--အိမ်မက်ထဲ၌မကြားခံကမြင်မက်တတ်၏။

နန်းစံမူကျပေသာ နှုတ်ပေးခြင်း... မိမိသည် အစစ်ပို့မောင် နန်းမူ...
သက်ပေးအပ်ကို - သန့်တံပင်းသား - သန့်နီတပျောင်း - နှင့်ဟူ
သည်။ ထိုးထိုးကွန်တွန်နှင့် တိကောင်းဆေး၊ ကံကားသလို ကပြ
အံ့၊ နှုတ်ပေး-ဟူပြင်သည်။

မယ်ကမူ- ဤပျိုလောက်အသိ - သူ့အပေါ် နှိပ်နှိပ်ခိုးသဖြင့်
ဟဟ- သံလိုက်လျော့လျော့လေးလေးဆက်ဆံပါ၏။
"မယ်ကမူ - အောင်မှ - တဖြာသို့ပင် မဟုတ်မမှတ် - ဟင်း

ဤအကြောင်းကောင်းကောင်းထက်ဆောင် - အကြီးစားစေခဲ့ သည်။
အောင်မှ - အောင်မှ - အောင်မှ - အောင်မှ - အောင်မှ - အောင်မှ -
ဘဝရံမနှုတ်လေးကောင်ပေါ် တကမ္ဘာတစ်ကြိမ်လည်း ကောင်ပေါ် သို့
အောင်မှ - အောင်မှ - အောင်မှ - အောင်မှ - အောင်မှ - အောင်မှ -
မယ်က - ဆွေတတ်သည်။

ထက်နှောင်အတွက်ကမူ - လွှမ်းမောက်လှသော ဟူထင်ပါသည်။
ထက်နှောင်နားသည်သည်က - ချစ်သူအတွက်မူ - ခေးမှ - လွှမ်း
ရပ်ညွှန်ပြုလုပ်သည်ထင်သည်။

မယ်ကမူ - ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ပြောသည်။
"မယ်သို့မြင့်မားမင်းထွေလတ်ထက်က ဆိုမည် - မန္တလေး
နန်းတော်ကြီးက - ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနဲ့ နေရာ - သိလား။"
ဒါတွေကိုထက်နှောင် - စိတ်ဝင်စားစားပါ - ထက်နှောင်
စိတ်ဝင်စားသည်က - ဝပြုကြီးနှင့်ကောင်း ရှိသောစောင်း
တန်းအစွန်းက - လက်တန်းဟူင်မေးမိကာ အမေးသို့ပေးရင်း

ကဏ္ဍဆန်သော် ထက် နှောင်လိုက်ပစ်သိစကားပျားစွာကို ဝရေ့တံ
နေသောနှုတ်ခါအလှကိုသာ ဖြစ်နေပါသည်။

မယ်ကမူ - ဟောပြောပေးပြီးနောက် ရှေးသာမြင့်လွှမ်း
က - လွှမ်းမောက်တွယ်ပြာပျိုင်းနေပါသည်။ ကမူပေါ်တွင် အလှပ
ဆုံးပန်းချီး ကားဟစ်ချပတ်ကို နောက်ခထားလျက် ရပ်နေသော
နှုတ်အလှသည်တန်ဖိုး မဖြတ်နိုင်သော - အလှပင်သည်။

ကမူကမူ - ပိုနာလီကသည် - ပန်းချီဆရာကြီးဒါဏ်ဒီရီ
ရည်စားလဲမဟုတ် - ချစ်သူလဲမဟုတ်ခဲ့ချေ။ ပြုစားကတော်
တစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်ဟု - ထက်နှောင်ဖတ်ခဲ့ဖူးသည်။

နက်စိသည် - တက်နှောင်၏ကားနန်းပု ကိုယ်ပိုင်ကလေး
ဟစ်ပါသည်။ ပြင်ပေရာ - ဂိုနာလီဟာထက် ဆယ်ဆသာပေးပိုင်
ထက်နှောင် - ချယ်ပျော်လျက် ချင်သည်။ မယ်ကမူ - အောင်မှ
သောစက္ကန့်တိုင်း၌ ထက်နှောင် မျက်လုံးများက နှုတ်ထွားစိုပြေ -
တောင်တင်းသောနှုတ်ကိုယ် ဝန္တလေးကို - စိတ်ကူးနှင့်
အပြုပြစ်ပျားစုနပ်တတ်ပါသည်။ နန်းစံစွဲသွေးပါ - ပါသည်ဆိုသည့်
နှုတ်၏အလှသည် အကယ်၍သာ - မမေ့မရမိစေ ခုတ်နုနုပန်း
မည်ဆိုပါက နှုတ်မယ်မှာ - တောင်နန်းစံမမေ့မိမိမမေ့မိမိ
ရောက်ချင်ရောက် မွှားနိုင်၏။ လုံးပင်ရှည်လျား စင်းဖြောင့်သော
ပေါင်ကံကြီးက - သားရည်ယိုချင်စရာဖြောင့်စင်း - ပြုစား
နေသည်။

အရပ်အဖောင်းကလည်း ထက်နှောင်တံကြိုက် - အဆီမပါ
သော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် လိုက်ဖက်စွာထွားကြိုင်းသည်။ အမေလေး
မိမိသာ သောသည်မှအပ - နှုတ်ထွင်ပြောစရာ တပြစ်

သာတစ်ခုပျံပျံ။

နွယ်နှင့်တစ်ကြိမ်တွေ့ပြီးလျှင် ကားထက်နောင်အတွက်လှပ
ချည်လျားသော အိမ်မက်ကြီးများမြန်နေရသော်လည်းကောင်း
အကြိမ် ကြိမ်---ကျွန်ုပ်တို့စပ်လှည့်ရသည့်ဟူသောအိပ်မက်ထဲမှ
--အရသာသည်-- ထက်နောင်နောက်တစ်ကြိမ်နွယ် နှင့်တွေ့
လျှင်---မျက်နှာမထားတတ် အောင်အထိဖြင့်ရတတ်၏။

“နောင်---အကြည့်က---မရှိဘူး”

နွယ်က---သက်ပြင်းလေးချင်းမှတ်ချက်ချဘူးသည်။

“ချစ်သူကိုကြည့်တဲ့အကြည့်က---မယ်သီလရှင်တစ်ပါးကို

ကြည့်သလို---ရိုက္ခိုးနေလို့လဲသလား---နွယ်”

“သန့်စင်တဲ့---အချစ်မျိုးပဲ---နွယ်ဖြတ်နိုးတာ”

“အာပီး---ဟိုကဗျာဆရာတစ်ယောက်ဆိုလျှင်ကြည့်မယ်---
မနမ်းကူး”ဆိုတာမျိုးလား---အဲဒီကောင်မန်းမနှစ်ယောက်နဲ့---

နွယ်--- သိသား---အလကားလူတွေပိတ်နေတာ”

“နောင်---ကရော---နွယ်ကိုလိပ်မှာသားဟင်”

“ဟင်းအင့်---တစ်ထက်လုံးမလိမ်ဘူး”

“ဝါဖြင့်---မှန်မှန်ပြော---နောင်သာကြောင့်နွယ်ကို---ချစ်တာ

လဲ---ကံ---တာကိုချစ်တာလဲ”

ထက်နောင်---လေကိုဘဝကြီးရှုသွင်းဖြစ်လိုက်သည်။

“ပြောမယ်နော်---နိတ်မဆိုးနဲ့”

“အင်း---ဟင်---ပြော”

နွယ်အထူပဲဆုံးလေးပြီးရင်းထက်နောက်ကိုငေးငေးလေး

ကြည့် ကာ---လက်ကလေးပိုက်ထားရင်း“ပြော”ဟုဆိုသည်။

“နွယ်ကို---ဖြုတ်ချင်လို့”

“အိုး---”

မှားသည်---နွယ်သည်ထက်နောင်---တွက်ထားသလို---
ပရင့် မကျက်---နုဖတ်---ငယ်ရွယ်လွန်းသောနွယ်သာဖြစ်သည်။
နက်မှောင် သောမျက်ခုံးတန်းလေးနှစ်ခု---ပူးတပ် ဆက်စပ်သွား
တော့မလောက်--- မျက်မှောင်လေးကုတ်လိုက်သည်။

အိပ်မက်ထဲ၌---အခါခါ---စုပ်ယူခဲ့ဖူးသော နှင်းဆီနှင့် နွယ်ခမ်း
လေး အစုံက---တင်းတင်းကြီးစေ့ကပ်သွားကြသည်။ ဘာဝစဉ်
ကြည့်လဲပြာစင် သော မျက်ဝန်းမှောင်မှောင်လေးက---ဝေါထေနှင့်
စိမ်းစိမ်းကြိုဖြစ်သွား သည်။

နွယ်---ထိန်းချုပ်မရ---တောင်မျက်နှာဖျက်သွားသည်။

“နင်---နင်---သိပ်ရိုင်း---သိပ်ယုတ်မာတယ်”

ထိုစကားတစ်ခွန်းတည်းသည်သာထက်နောင်နှင့်နွယ်တို့ ဆီ
ညောင်ညိုပင်လမ်းခွဲက---အဖြေစာတမ်းလေးဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။
ထက် နောင်က---သူ့အလွန်---သူ့အဖျားဟု---မမြင်တော့
ယောက်ျားနှင့်မိန်း မလုံးတို့ဖွဲ့ကြသည်ပဲယုတ်လား---သန့်သန့်
စင်စင်---ကချစ်ဆိုသည်က ဘာကိုခေါ်သနည်း။ ဝေတ္တာစစ်နှင့်
ချစ်ကြ---လက်ထက်ကြပြီးတော့မလို့ ကြားသား---လေးလေး
မပွေးကြဘူးလား။

အလကားပါ---လူဆိုတဲ့ခြေနှစ်ချောင်း သတ္တဝါတွေတာ
ပတ်ဝန်း ကျင်ကိုလိပ်ရုံတင်ပကဘူး ကိုယ့်ကိုကိုယ်ပါပြန်လိပ်တတ်
ကြတဲ့နို့တိုက် သတ္တဝါတစ်မျိုးပဲ---သူတို့ထက်စာရင်ထွား ထွား
သတ္တဝါတွေကမှ---သဘောအတိုင်းလှုပ်ရှားမှုတို့တွေမူတွေပြုပြီး

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြတာ မွင့်လင်းဟယ်။

ရဲ့ဝေးတယ်---ယဉ်တယ်ဆိုတာက -လှည့်ညတ်အများတွေ --
ဒီကလေးမှာနုနုလိတို့ကို--မဟာဆီမကကွေးပါတယ်ကို နန်းစဉ်
ဖျိုးဆက်အထင်ထွက်နေတဲ့ဟာတွေက ---ဝေးသွားတုန်းကပဲ။

စိတ်နှောနှောခွင့်နုငယ်ကိပ်ကိပ်စကလေးစိတ်ထဲကထွက်နေ
သော်လည်း---အသကမမှ---မုန်းမရ---မေ့မား ---။

ယင်းပေပွယ်ကြောင့်လည်း---အရက်သည်---ယင်းပေပွယ်
အပွယ်---အပေါ်---အခေါ်---ဘိုတော့ အထီးဟာချစ်ဘူး---
အထီးမကျန် တူးလို့ထင်တဲ့ထက်ပေပွယ်မှာအမလဲမချီ။

ဂါလေး---မိလေး---အဖြတ် နှစ်ပေပွယ်။

အနံ့ထဲမေ---ကြားတော့ --ထက်နေဝင် ကို သနားခါ။

သည်ခလေးက---သို့ခလေးအဖွဲ့တွေနဲ့ နှစ်ပေပွယ်ကိုမြို့မကွာ
ပြုသည်။ "လူ"ဆိုသောမဟာမျိုးနွယ်---မျိုးရင်းထဲဝင်ထဲသည်-

ဒီခလေး ဌီ "ဟာလာ ဟင်းလင်းအေးတွေ" ဝန်းကျင်နှင့်ဆက်စပ်မှု
မရှိသောတင်ကိုယ် ကောင်စိတ်နှင့်ငါ့မုန်သည်ဆိုသောအဖွဲ့တွေက
နှစ်ပေပွယ်။ ထပ်သား တစ်ဦးအံ့တစ်ဦးထိန်းမှုမသောကုန်းဆင်တံ

ပေါ်ပေါက်လာသည်။ နိဗ္ဗိကျ သောကတွေအခေါ်လေးတွေ
ရှိနေသည်မူ---အနံ့ထဲမေမြင်သည်။ သူ့အဖေနှင့်လက်ထပ်

လို့ကံခြင်း ကိုပင်စီမိန်းမကြီး "ယား" လို့လင်ယူတာပဲဟာ ---
ထက်ချစ်ကင်နေမည်---အနံ့ထဲမေအားတို့ကားဝတ်နေရေး---

ပကြောင့် ပကျရှိသည်။ "ပုသိုးပ" ဆိုသောဂုဏ်ကဝန်းကျင်မှာ
"သိပ်ငယ်" လွန်းသည်---တိုလူအဖေနှင့်---ဒီလူကြောင့်နှင့်---
အကြံအစည်ယှဉ်ချင်ကြသည်။

ပစ္စည်းကိုရိပ်လိုသူ -လူကိုရိပ်လိုသူ -- ရမည်ဆိုလျှင်
ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓလုံး ကိုရိပ်လိုသူ သူများကုန်နှင့်မေး။ ဒါတွေနဲ့ခလေး
သိချင်မှသိမည်---ကိုတို့ အပေါ်ဥအာနိတ်မေ "အချစ်" ဆိုသော
အရာနှင့် အဓိကထားအခြေခံလက် ကပ်ချိကြီးမဟုတ်သည်။ နိလ
ပြောရသည်။

ဘုရားစွမ်းရတနာ ---လက်ထင်ကြီးညက --ကိုကိုကမေးသည်။
"ကိုကို - မေကိုချစ်သလို---မေကရောချစ်ချလားတဲ့"

မေကတွက် ---အဲဒီခလေးခွန်းဟာလွန်ခဲတဲ့ခြောက်နှစ်သောက်က
တည်းကလူတစ်ယောက်ကိုပေးလိုက်ပြီးပဲ။ တစ်ခုတော့ ရှိတော့
ပေါ့ပေ--- ကြုံကြုံဖန်ဖန်---အချစ်ဆိုတာမကုန်နိုင်တဲ့ အိမ်အိမ်
ပေပွယ်ပလို့ပေ - တစ်ချက်နှစ်ခုပေါ်တဲ့အပေးတဲ့ ပြောသူတွေ
ရှိတာပဲရှိလား။

တစ်ချို့ကတော့ --- ပေအချစ်ကတော့အယ်သူနဲ့အတူပြေပြည်
သဗ္ဗိလ်လုံကံကြီး --- ဘာသာနု --- လူတွေကတစ်ယောက်နဲ့
တစ်ယောက် အဖွဲ့အခေါ်တူကြတာမဟုတ်တာ -- နေ့။

အဲပိုမတူညီကြမယကမ္ဘာကြီးလှပမေ့မှာပေါ့ပေ။ အဖေလုံးပေ
ကြီးတူ-ဥကဲသို့တွေ့---အသွေးအဝင်္ဂီတူတူပေကြံရင်- ကပ်ကား
ကုန်ပေး ကေ့စိုက်ချစ်စိုက်မယ်- ဘင်ကန္တာလုံးကျခင်းကြီးတွေချစ်
ဖြစ်ချစ်လဲဖြစ် နေမယ်လေ--- သုတ်ကုန်တွေလဲပီလို့ပပေါ့
မော်တော်ကားချည်းရှိချင် မယ် -- မီးရထားချည်းပဲရှိချင်ရုံမဟုတ်
-လေကော့ချည်းပေရုံချစ်ရုံမဟုတ်ပေ။

---ဟာ---ဟာ---ဟာ--- အခေါ်အဝေါ်အခေါ်

မဟုတ်ကြတာပဲခပ်ကောင်းကောင်းရယ်...မဟုတ်ရင်...ပြဿနာ...
-ရော့၊

ဒါကြောင့်--ခလေးကိုမှားတယ်လို့--ဆိုချင်ဆိုနိုင်ပေမဲ့--
ပေမဲ့အနေနဲ့ကတော့ခလေးဟာ- ခလေးမို့--ခလေးအတွေးပုံမှန်
တယ်--ပင်ပုမဟာယူတာလို့ဘဲလေး--ဟုတ်တယ်--မရယ်နဲ့။
အခုနဲ့- မပြာခဲ သလိုမထံလာဦးညပေါ့လေ--ကိုကိုက--
ကဲသလိုမေးတော့မက--ရယ်ချင် သလိုလိုကြီးဖြစ်တယ်။

"ကိုကိုက--ဘာကိုချစ်တာလဲ--"လို့မေးတော့သူပြုံးတယ်--
ခလေးမို့--သူ့အပြုံးကသိမ်မပီပြင်ပါဘူးခပ်ပျက်ပျက်ပဲ။

"လူကို--"လို့ကတုံးကနဲ့ကြီးဖြတ်တက်ဖို့လား
"လူကို--"ဘာလုပ်ဖို့လဲကိုကို--"လို့ထပ်မေးတော့။

"ဟာကွာ--ပေကလဲ--အဟဲ--"ဆိုပြီးမေ့ကိုအပေါ်စီးတ--

ခွဲ တက်ခဲ့တာပဲခွဲလား--ဒါပါပဲ။

ဒါကြောင့်--ခလေးပြောတာမှန်တယ်လို့--ဝေထောတံခံတာ။

"ဖေဖေ--ခရီးထွက်သွားပြီးနော် --အနိတီပေ"

"အင်းလေသားရဲ့--ကပ်ပတ်ပဲရွံတော့မဲ့ဥစ္စာ"

"ဟောင်ကောင်မှာတစ်ပတ်ဝင်လည်မယ်လို့ပြောသွားတယ်

နဲ့-- ဘာလဲ--ဖေဖေကိုသားကလွမ်းနေပြီးသား။

"အဟင်း--အနိတီမလွမ်းဘို့သားကချန်ထားတာ"

"ပြည့်စမ်း--ခွေးကလေး--ခပ်- ခပ်ခပ်"

"ဖေဖေကိုအနိတီမေ--လွမ်းလား--ဟင်" "အင်း--အခု

မဟုတ်သိပ်မလွမ်းသေးပါဘူး" ကြာလာရင်တော့သတိရချင်ရ--

မနေမှပင်ပေါ့ -ဘာလို့လဲ"

"မေးကြည့်တာပါ"

ထက်ပြင်းလေးရဲ့ကံကြီးလူကြီးလေးလိုပြောနေတဲ့--သားရဲ့
ပျက် နှာလေးဟာ--ဂရုဏာသက်ဖို့ကောင်းနေတယ်--
သူ့အပေချင်းသာဆိုရင် ရင်ခွပ်ထဲခေါင်းထည့်ပြီး--ခွဲချင် ခွဲနေမှာ။

ဝေက--သားပုခုံးလေးကိုဖက်ပြီး-- ဝယ်ရင်ပေါ် ကိုလှည့်သိပ်ရင်း
သား ဆံပင်မလေးတွေကိုဖွပေးနေမိတာပဲ။

"အနိတီ--ပဲမို့သား--"ဟာကလေးပဲ--ငယ်တော့ဟာပေ
မဟုတ်ပဲ နဲ့ခရီးပွားတုလူ နဲ့ -ပ--ပဟောင်းလေးသားရဲ့
ခရီးမှာနေမှာပဲအေးကလေး သတုံ- ကြားလားခလေး"

"ဟုတ်ကွ"

ကိုကိုမြတ်မြတ်ကလေးခဲခဲငြိမ်းငြိမ်းပြုလို့-- သူ့အသံကလေး
ကိုက တုံးတုံးညှင်းညှင်းမလေးရယ်။

"စောစောအိပ်ခနပ်--လေး--ညညှို့နက်လာပြီး"

"ဟုတ် -"

"ကဲ--"ဆိုတဲ့စကားဟောင် နောက်ဆက်တွဲကျယ်ကျယ်
လောင် လောင်လေးမာရတော့ပဲ--သူ့ကံခန်းထဲကိုဝင်သွား
တယ်လေ။ပေမာ သာတစ်ယောက်ထဲ--သက်ပြင်ချရင်းက--
--အိမ်ပြုတင်းတိခါတွေ လိုက်ပိတ်ရတယ်။ ထမင်းချက်စီးဝင်းနဲ့-
--မာလီစောအယ်ထူးတို့က ဟို--အလုပ်သမားတန်းပျားမှာ-
--အိပ်ကုန်ရော့မယ်။ဒီ အကောင်တွေ ကလည်းညနေဆို
အချက်ကလေးတပြုပြုနဲ့--ဘာအခုသာရှိကြတယ် ပထိပါဘူး။

"ချလွှတ်--ကနဲ--"ဖလံခွက်လား--ပုလင်းလားကုက္ကံသံ
ကြားလို့--"သားအိပ်ခန်းသက်အပြေးကလေးလာခဲ့မိတယ်"

ယက်ဆုတ်လေးအတွင်းမှလေးယက်ကြီးမှာယက်တန
တင်ကန် - - - ပြစ်သွားဝယ်သည်။

လို့ကဲသို့ - - - နှိုက်ခင်းနီပန်းနုအရောင်လေးဆိုးထားကာမမြေ
မာနီရုံးသောနှုတ်ခမ်းနှစ်ဘာနှင့်ပထိတတ်လေးအဖွတ်ခံလိုက်ရသည်နှင့်
ထက်နောင်ဖင်ကြောစိရုံသွားပြီးလေးထပ်အပေါက်ကလေးပျံ
အရေကြည် လေးတစ်ပွင့်စို့ထွက်ကာသည်ကို - - - မမြေမေတွေ့
ပုံ - - - မသိ

အခြေပြည့်တစ်ပွင့်ကို - - - ပြုလုပ် - - - မြေသားဖြင့်
အောက်ပိုင်း - - - ယက်ရပ်ပေး လိုက်ပြန်ရာ ခပ်ကဲဘဲဟောအိနေ
ပုံ - - - မြေကြီးမှာ - - - လိုက် - - - မြေကြီး - - - မြေကြီး
တကတကြ လေး၏။ လေးကြီး(လှည့်ကြီး)တွင်ပေါက်နေသော
နှစ်ပွင့်များ - - - ရှုန်းကန်လေးပင် - - - ဘက် - - - အပေါ်နှင့် မြေမ - - -
ပေါ်ပြင်တို့ပွတ်သပ်ကြ၏။

အရောင် - - - မြေမေ၏မခါကို - - - မြေမေ - - - မြေမေ
လာ - - - ဆွဲမိရင်း - - - မြေမေ - - - မြေမေ - - - အတွင်း
လုံလုံးတန်ကြီးကို "မြေမေ"ကနဲ့သွေးသွေးလို့ကလေးသည်။

"ကွန်း - - - ကွန်း - - - ကွန်း"
မမြေမေက - - - အလိုက်သင့်လေးပင်ပါးစပ်ထဲသို့တိုးဝင်လာ
သော လေးတန်ကြီးကိုလှလေးဖြင့်ရစ်ပတ်ပေးပေးပေးလိုက်၏။

ခွေး - - - တွေးအိစိုသော အရသာကြောင့်လေးထပ်ပျံကြည့်အကာ
အဝရလေးများကသို့သောအရေကြည်လေးများမိတန - - - မိတန - - -
- - - မှီပုံ ထွက်သာရာ - - - မမြေမေကပုတ်ယူမြို့ချပြစ်လိုက်သည်။

"မြေမေ - - - မြေမေ - - - မြေမေ - - - မြေမေ - - - မြေမေ"
ခေါင်းကိုမော့လိုက် - - - ငုံ့လိုက်နှင့် - - - လေးတန်ကြီးကိုစုပ်
- - - ခုတ်ယူလိုက်သောမမြေမေထံကြီးမှာလည်း မသိမသာကြွတက်
လာလေ သည်။ ထက်အောင်အေးခိုကုန်ကြည့်လိုင်နေသောမမြေမေ
- - - ကျပ်တင်း ရင်းသောတင်ပိကြီးကိုထက်နောင် ကလက်ပါး
တစ်ဖက်နှင့်ပွတ်သပ်ပေးလိုက် ပြန်ရာ - - - မမြေမေထံကြီး
ကိုထက်နောက်နှင့် နီးနိုင်သမျှနီးစေတင်ရွှေ့ - - - လေးလိုက်သည်။

ထိုအခါကျမှထက်နောင်ကထမီအောက်စလေးကိုဆွဲကာ
ထက်ကိုမမြေမေထံကြားအတွင်းသို့ ကိုးနှုတ်လိုက်လေသည်။
ဦးစွာပထမ ရက်ကွေးကကြောသာ စောက်ပွေးကဖတ်ပြီး
ကိုကိုစမ်းမိလိုက်သည်။ ထို့ နောက်မှ - - - မွတ်မွတ်ညက်ညက်
ဖြင့်အမွှေးအမျှင်ကမ်းသောအိမ်စက် လေးကိုစမ်းမိ၏။

ထို့နောက်တွင် - - - ကရေကွန်ဒိုဂျီရေပြိုရစ်သော
ပျံပေ၏လေးကံပတ်ကြီးအားထိထိပိပိကြီးကိုပိသွားလေတော့ရာ
- - - ကျွဲကျွဲရားထိုင်ထားရာမှ မြေမေထံကြီးမှာ ကြောက်ကြွသွား
ပြီးလေးဘက် မောက်ရက်လေးကုန်းသွားပြန်၏။ လေးဘက်
ကုန်းရင်ထက်နေပတ်ပြီး ဆွဲ - - - ကလေးပျံပြောင့် အိမ်မြေပြေ
ရွှံ့သယ်လှည့်ပတ် မိခါရမ်းသာ လေးလာသည်။ နှုတ် - - - မြေမေပြင်း
လေးလဲပြင်ထန်လာလေသည်။

"ထင် - - - နှုတ်ပါးစား - - - မမြေမေ
ထက်နောင်က တာဝ ကကျမှညီသောအသံတိုင်န
ပြော သည်။ - - - မမြေမေကလည်းငြိမ်းဆန်မနေမတော့ပါ။
ထမီအထက်ဆင်စကို ခါးတွင်ညပ်ထားရာမှ - - - ဆက်တန်သွေဖြူ

(၂၅)

မမြဲမေ့ကတင်နောင်တို့-----လုပ်ပါသားဟု မမြင်ဟော
 သလိုပင် ဝယ် နောင်တလည်းပပြေပေလို့“မိဗွား” ဟုပြောနိုင်
 သော“မသေ -----နို့ကြီး အတွက် ကိုက်ပြီးလိုးချင်တာ”
 “ဖောက်ဖုတ်ထဲလီးဝင်ချင်ပြီးချေချေပါ-----ငနောင်ရယ်” “အရသာ
 ချင်းပတူပါဘူးနော်” အာဝယ်သုက-----ဝဲကကဲနေ ပြန်ပြီ”
 “ကြိုက်သန်သားတွေ ဘာပြောနေသော်လည်းမမြဲမေ
 ခိုင်လျှင် သာ မသေချာပေလော့ကိုခွတ် ----- သည်းပခိုးဗွ
 သုံးသုံးငိုငိုနိုးပေး ကိုလက်ဖျားယိုစေ ချဉ်းချဉ်းနေ
 နေရုံပင် သေနေပင်က ခင်အစုံကကြီး နေကင် မပိုင်စက်နေ
 သောခိုကြီးအစုံကို-----ကပ္ပနွမမြည်လားမလား ကုန်ကြည်
 သလို-----မခိုင်တတ်-----ခိုင်တတ်ချင်ကိုိုင်သင်-----စမ်း သဝဲ
 လိုက်လေသည်။

“နို့ကဲအရမ်းညှစ်လိုဘာမှအမိဖွါယိပေးခေသင်” “ဘယ်
 -----ဘယ်-----ညှစ်ရမှသဲဟင်-----မမေမ” “ကဘာလေဆုတ်
 မှယ်ပေးရဟယ်-----ဟောခိုကို” ဟောခိုလို ကော့ကညှင်းပေါင်း
 ဆုတ်သလို -----တအားမဆုတ်မရဘူး-----မိန်းကလေးက
 နာတာပေါ့” “သင်ပေးမှ ပေါ-----ပစေရဲ့” ဟုတ်ကယ်-----
 သူ့ကိုမဲ-----သတ်သတ်ကျူရင် ပေးရ အုံးမယ်-----
 လုကိုများဘာမှတ်နေလဲမသိဘူး”

“ခါကြီးနဲ့ဘယ်နှစ်ယောက်လိုးပြီးပြီလဲမှန်မှန်ပြောနော်”
 မပြေမ ကကျောင်းသားတစ်ယောက် ကိုပေးနေသာ အရသာ
 လေသံနှင့်ငေး၏။

“အင်အင်း-----တစ်ယောက်မှမလိးရသေးဘူး”

“ဘွားစမ်းပါချာတိတ်ချယ်-----အာပလာ-----ပလုဝဲနဲ့”

“ဟကယ်ပါ -----မမေရဲ့----- မမေရဲ့လိယ နဲ့ ကျွန်က
 သိုင်းမပူးကူး-----လေးကသီးသန့်လှိုင်းက-----သန့်သန့်ကေး”
 “ပါ-----ကော-----မချတူးလား” “ဟူး-----ဝေးသေးပါတော့
 ကြောက်တယ်-----မေ့ကိုပင်မီ အက်(စ်)ကဟုတ်ကဲ့မှ” “မိလော့
 -----ဟိထား -- ဟင်- -- ဟင်း”-----ဝါကအဲဒီထောင်နစ်ဆင်
 ကော-----ကော-----ခိုင်ထောင်ရက်-----နင့်အဖေ ရယ်ပေါ့” “သူ့
 လိုးတာမှ မေ-----ခံလို့တောင်းလား-----ဟင်” “အယ်
 ဝီကော့----- ဘာတွေရွှေကင်မေးမှ နီးလ-----သဲ ကူး
 ကျွန်ကကျွန်က-----မပေရဲ့” “ကွယ်-----ကထကိုဝင်သူ
 ရင်-----ကောင်းဟာချည်း ပါပဲ-----ဒါပေမဲ့လုချင်းတော့မဟု
 သေးပါ” “ဘယ်သို့မလူဘဲလဲ -----ဟင်” “မမမေမ-----
 ကမသေကကျိုးဆိုရင်လေးကယ်-----ကေးတော့” “ဘာသေး
 ဟင်-----ပစေပေးလဲ” “လီးမဟု-----လီးကလေးတယ်-----
 လုကိုချင်းဖီးလ်လော့ဟူး-----နှုတ်ငမ်းဝတ်-----အာရပ်-----
 ဥပုစုပ် ပုပ် မှအဲဒါပြီးတယ်၊ ခိုမို့တော်တော်နဲ့ ကိုမပြီးတူး-----
 သိ-----ဆဲနေသော

“-----ကျတော့ရော -----ပေ” “ခင့်အဖေပဲနင်ပသိတူး
 ပေး-----ကော-----အာပင်းဟင်-----
 စပြီးလူ ----- သုံးကေးကနဲ့ ဘုအဆောင် က
 စောက်ဖုတ်ကနေလိခွာမေး ကောင်းမိရဲ့ရတစချက်ဆောင်
 မေ့လို့ နူးလေ့ပြုသည်-----စာကင်ပေါ-----ပါကြောင့်ကန်
 မိုးဖိုပြောတာ၊ မမြဲမေက-----ထက်နောင်လီး တန်တရင်းကိ

လက်ချောင်းအကုန်ပင်ပင်လက်ညှိုးနှင့်လက်ပလေးတွင်း
လှမ်းခါ-ရိုက်ခါ-ရိုက်ခါ-----ရင်ခိုက်ရှိုယမ်းခါခါခါခါခါခါခါ
ကြည့်ရင်း-----ကြည့်ရင်းနှင့်ဖင်းလုံးတန်ကြီး မှာလေထိုးလိုက်
သလိုတင်းရင်းတောင် သလာလေ၏။

စောက်မွေးထူထူမဲမဲကြီးကိုသာခြင်ရပြီး-----စောက်ပတ်ကြီး
ကိုမမြင်ရပေ။ထက်နောင်ကမမြေမ၏နီကြီးနှစ်လုံးကိုပယ်ပယ်
နယ်နယ်ကြီး ကိုင်ညှစ်ခါခုချွန်-----တွက်လာသော နီလီ ခေါင်း
လေးများ ကိုလက်ညှိုးလက်မလေးဖြင့်ဖိကြိပ်ညှစ်ချေပေးနေရာ-

-----မမြေမ ချောတွန့်တွန့်လှူးသွားရှာလေသည်။
“ရိုး--အင်း--အင်း--ကွတ်--ကွတ်” ကောင်းလားဟင်--
မမမ “အင်း--နို့ကိုအဆွခဲရတာက တစ်မျိုးအရသာပဲပေါ့ကွယ်”
“အားလားလား --မင်းကလေးက--လက်ဆိတ်တယ်ပြင်း ပါလား
ကွယ်--ဟင်း--ချက်ခြင်း-- စိတ်တွေ--က--လာနေတာတင်”
“ပပပ--ခံချင်တယ်ပေါ့--ဟလား” “အင်းပေါ့--မင်း--အုတာကို--
-တိုး--တိုးကွယ်”

မမြေမမျက်နှာလေးရွံ့တွနေသည်--ဘုံမနီနှစ်လုံးကိုအုပ်ကိုင်
ဆုတ်နယ်နေသော ထက်နောင် လက်ပေါ်မှသူမလက်အစုံကိုလဲ
ထပ်အုပ် ဆုတ်ကိုင်ရင်း--မျက်လုံးလေးပေးပေးကာ တအင်းအင်း
ညှိုးညှိုးနေရာလေ သည်။

တို့အခါကျမှ--ထက်နောင်က ထုကပ်ပေါ်မှ အသာအသာ
ထ လိက်ခါ မမြေမကိုခေါင်းတိုးလေးနှင့် အသာလှဲသိပ်လိုက်
သည်။ မမြေမ၏ ဖြူဖြူဖြေးဖြေးရေအေးငါးပြီးသဖွယ် သန့်စင်
တောင့်တင်းသောစောက်ပတ် ကြီးမှာ အလုံးခဲရန်အသင့်အေး

အထားသို့ ဆိတ်ချောက်သွားလေကော့ သည်။
ထက်နောင်က--ပပြေပေါင်းခြေနှစ်ချောင်းကိုတွေးတာယူ၍-
-မ တစ်လိုက်သည်--သူ့လှုပ်ပုံအမော်တော်ကားစက်ဖုံးကိုဖြင့်၍
အိတ်စုအင် ဂျစ်အမိတ်ကပိုင်းကို စစ်စေးသည်နှင့်တူနေ၏။
ခြေနှစ်ချောင်းကို ခေါင်း ခေါင်း ခေါင်း ခေါင်း ခေါင်း
မျက်နှာကခပ်အော့အော့ မြေမလက်ကြီးကို
ငုံကြည့်နေသည်။

ခြေနှစ်ချောင်းနှင့်ပြောလိုလိုက်သည်နှင့် ပပြေပေါင်း
ကြီးမားဖီးစက် လှအေးပင်ကြီးက--ဒိုးကိုမျှော်ကာပတ်လက်
ကြီးလန်သွားသည်--စောက် ပတ်ကြီးကလွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်-
-ပေါင်းကားနေ၏။ ထက်နောင်က-- တံတွေးကိုဝလံ့ကန်မြို့
ချသည်။

တဟင်းဟင်းအသံကလည်ချောင်းအတွင်းမှ ကန်ထွက်လာ
၏။ မမြေမ၏ ခြေထောက် နှစ်ဖက်ကို ကို ဝိ ထားသော
သူ့လက်နှစ်ဖက်က တင်း လိုက်--လျော့လိုက်ဖြင့်--အကြီး
အကျယ် စိတ်လှုပ်ရှားနေ၏။ ပေါင်နှစ်ဖက် ကြားမှ
ဂေါက်တောက်ကြီးထောင်ထွက်နေသောလီးတန်ကြီးက ပုတ်လင်
ညိုတစ်ကောင်နယ်--ခေါင်းတငြိန်ငြိန်ဖြင့် လှုပ်ရှားလျက်
ဟဆတ်ဆတ် တိုခါလာသည်။

“ဟိတ်--ဘာလို့အကြာကြီးကြည့်နေတာလဲ”

ပပြေပေကလှပသောအပြုံးနှင့်လေးဖြင့် ပကြားတကြားလေး
ပြောလိုက်သည်။ ထက်နောင်ကပပြေပေမျက်နှာကို တောင်ပန်
သလို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး စောက်ပတ်ကြီးကိုအောက်မှ

အသက်သို့ လျှပ်စွေး နွေးကြီးဖြင့် "ပြတ်"ကနဲမြည်အောင်
သက်ပေးလိုက်လေရာ--ပပြေပေ၏ ဖင်ကြီးမှာ ဆတ်ကနဲတော့
သွားလေ၏။

"အားလေး--လေးရယ်--ဟင်းဟင်းဟင်း--ကျွတ်ကျွတ်"--
ပပြေပေ၏လက်နှစ်ဖက်က--တွယ်ရာမှ--ဟိုရင်း--သည်ခါ
နုပျိုသောပိုက်ကိုင်ရုံကို--ပယ်ဖောက်--ပယ်ရာသည်။
ငြိမ်သောပေးစမ်းလေးမှာ "ဟင်"ခနဲ--ဟင် က--ရုပ်--မျှ--သွားပြီး
--သက်ပတ်ကြီးမှာ သက်နောင်၏ဟင်အားများနှင့် ခိုစွယ်သွား
လေသည်။

"လိမ္မာလိုက်တာသားလေးရယ်--အမလေး--လေး--အ--
ကျွတ်--ဟင်းဟင်း"

မမြေမမြေကဲ့သို့ တင်းတင်းလေးမိုက်ခါ ခေါင်းကို
ဟိုရင်း သည်ရမ်းဖြင့်ဆဲပင်များဖွာလင်ချလာလေသည်။ သူ၏
ဝင်းမိုက်ညိုရွှေနေ သောနို့ကြီးနှစ်လုံးကို ခပ်ဟင်းဟင်းကြီး
ဆုပ်ကိုင်ညှစ်ထားရင်း--ခိုက်ခိုက် တုံ့အောင်ခံစားနေရရှာ လေ
သည်။

"ပင်းဟာကြီးကို--စေ့စေ့စောက်ပတ်ကြီးက ကည့်လိုက်
ပါဟော့ ခလေးရယ်--ဟင်း--ဟင်း--ဟင်း"

သက်နောင်ကသူ၏စွမ်းဆောင်မှုကြောင့် မမြေမမြေနှင့်လိမ်
ကောက်ကွေးနေသည်ကို--မနော့နွဲ့သွားကာ ရုတ်တရက် မလို
သေးဘဲ--လက်နှစ်ဖက်က--လက်နှစ်လုံးခန့်ထူသော ပပြေပေ၏
စောက်ပတ်နှုတ်ခင်း သားထူထူကြီးကို လက်တစ်ဖက်စီကိုင်ကာ
ညှပ်ညှပ်သာသာဆွဲဖြုတ် လေသည်။ မမြေမမြေစောက်ခေါင်း

မိလာပါ ခေခေ"

"ပပပ"ဆိုသောအသုံးအနှုံးထက်--ပပပ--ဆိုသောအသုံး
အနှုံးကိုမပြေမေတဝိုက်သုံးစွဲလာသဖြင့် တက်နောင်ကလည်း
အလိုအ လျှောက် ပေမေဟုပင်သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်လိုက်လေသည်။

"ဝေဝေကို--ပြန်ပြန်လီးပေးပါတော့သားလေးရယ်"ဒိန်းမကျား
သည်--သနား ဝိုက်ကွဲအောင်ကောက်ဝင်း၏။ အပေးအလှ
အချိန်အဆက် မမိမိလ--သူတို့ကိုစည်းရုံးရ၏။ အဲ--တို့ကောပြီ--
--ကံကိုယ်လုံးအချွတ်ခံ ပြီးစောက်ပတ်ကြီး ကိုလေလဲငြိမ်တင်
လိုက်ပြီဟော့--ဆိုလျှင်ပေ့ ပေ့ကော့ကား ပေ့ကလင်ခပ်ထဲက
ကောက်စုတ်ဖြိုလွှားရသည်။ နို့ကံသမျှ--ဖြိုသမျှ-- စီသမျှ--
ကလင်ဖြို ခွဲဖျက်--သေးတစ်စက်စက်ကျအောင်ခံစားရရှာလေ
သည်။ သေချစ်လောက်အောင် အလုံးခံချင်နေစေဦး--
သေချားကလီး ပေးမပင်ဆန္ဒပြည့်ပကြာမည် ဟုမြေမမြေခေသို့
ရောက်လာတော့သည်။

ငါ့အချိန်တွင် လီးကုစုပ်ခိုင်းရုံမျှမက--ဝါစားခိုင်းလျှင်ပင်
သင်း ဘိုးချစ်ဝါးလေမည်လားမသိပေ။

"ပပပပကိုင်ထည်--လေ" အင်း--အင်း--ဟဲ့--အဲ--
တော့နေ လိုက်တာလဲ--ကြောက်စရာတောင်ကောင်း နေပါ
လား--သားရယ်--ဟင်" သားရဲ့လီးကြီးနဲ့သာ အမေကိုလီးပေးရင်
အမေဟော့နေချောသွားမလား မသိဘူးကွယ်--အင့်အင်း--အင်း"

ပပြေပေကသက်နောင်၏ နုထွားမိုပြေလှစွာသောလင်ချောင်း
ကြီးကိုပျက်စေလေးပေးစမ်းကာ ကိုင်စမ်းရင်း စောက်ပတ်အဝသို့
တော့ရင်း-- စောက်ခေါင်းအတွင်းဆွဲသွင်းလိုက်လေသည်။

“ငြိတ်”ခန့်အသံကြီးနှင့်အတူ လီးထိပ်လုံးလုံးအောင်
 --“မမြေမက လန့် အော်လေးအော်ရမ်း လည်ပင်းလေးကို
 ဆက်ခန့်တော့ပြစ်လိုက်မိလေ သည်။ စောက်ပတ်အဝဉ်
 တစ်ဆုံထိုးကြီး--တော့ထားသေးထက်နောင်၏ လီးထိပ် ကြီး
 မှာပူနေသည်။ လီးတန်ကြီးဝင်ဟော့မည်ဆိုသောအသံကြောင့်
 မမြေမကသတ်ကလေးကို “အင့်”တန်--အောင့်ထားသည်။
 “အိမ်ထဲ--မပြေပေ--အော်လင့်သလိုလီးပစ်ကြီးလှ စောက်ပတ်
 ပစ်ဖြမ်းကို ထိုးခွဲကပ် ခပ်မလာ--ပါ။ အကွဲမကြောက်မာတိုင်း
 အလက်ကို--ငေါ့တက်သွားပြီ-- စောက်ပတ်ပစ်ဖျားလေးကို
 “ထုတ်” ခန့်နေကောင် ချော်ထိုးမိသွားလေသည်။ “အမေအေး
 --မလား--လေပဲပြီ”ထားလေးရယ်--ဟီးဟီးမမြေမ--အောင့်ရယ်
 ကြီးမှာလေးလုံးခမြောက်ဖက်ကြီးဖြစ်သော်လည်း--လက်ထဲ
 စောက် စိလေး၏ အထိအတွေ့ကြောင့် တစ်ကိုပိတ်
 သွတ်သွတ်ခါသွားမိရှာလေ သည်။ “မ--မပစ်ထားဘူး--ထားရဲ့--
 --အင်း--အင်း--နေအုံး” မမြေမက --ရက်ယအကြိမ်
 လီးတန်ကြီးကိုကိုင်စမ်းကာ--စောက်ပတ်ကစ်ခြမ်းကို ဆွဲဖြုတ်
 လီးတန်ကြီးအားလုံးသွင်းပေးလိုက်၏။ စောက်ပတ်၏အပေါ်ယံ
 အပွားပြစ်သော--စောက်စိအောက်အနားရှိ အသားညှိညှိ
 လေးများနှင့် အစသားနုနုကြီးများအဖွဲ့အဖွဲ့အနုအနု--ပွတ်သပ်မိကြ
 လေသည်။ စောက် အေါင်းအတွင်းသို့--ခဝင်သေးချေ။
 စောက်ပတ်နှုတ်ခင်းသားထူထူကြီးနှစ်ခြမ်းကလူ ကြီးကား
 လုံးချောသောအစ်ကြီးကိုခံမိသားပြီးဖြစ်လေသည်။ “မြန်မြန်--

လီးစမ်းပါသား ရယ်--ပေမေအဖုတ်ကြီးက သားလီးကြီးနဲ့ထိုးခွဲ
 ဟာကို အရမ်းခံချင်နေ လို့ပါကွယ်။
 “ရှိုး--အင်း--ဟုတ်ကဲ့--ရှိုး--အင်း--အင်း” ထက်နောင်အဖြေ
 ကိုလည်းကြည့်ကြပါတဲ့ အိပ်မက်ထဲမှာ ချစ်သူငယ်ကို စိတ်ကူး
 လေးနှင့် လီးခွဲပုံမြင်မက်တုန်းက စောက်ပတ်ထဲလီးပင်သွားပြီး
 “ကောင်း”သွားသည် နှင့်လရေများ ထွက်ကုန်သည်ဝါးဖြစ်၏။
 ယခုလက်တွေ့၌--မိစ္ဆေးဖြစ်သူ မမြေမကိုတကယ်တမ်းလုံးရ
 သောအခါ--အိပ်မက်ထဲမှာလိုအံဆင်မချောချင်--လီးက လုံးချင်
 လွန်းသဖြင့် ညှစ်ချက်မမှန်နိုင်အောင်ပင်သွက်သွက်ခါလျှက်
 --အလွန်အပင်း စိတ်လှုပ်ရှားနေပါသည်။ မပြေပေ၏ဖြုတ်ကားထား
 သော ပေါင်တံကြီးများက သားတစ်ဖက်ဆီသို့--စွန်တောင်ကဲ့သို့
 ဖြန့်တားပေးထားပါ၏။ အပေါ်သို့ ပင်တင်ထားသိအတွက်
 စအိုပေါက်ရှုံ့ရှုံ့ကလေးကိုမြင်ရသိတိုင်--ဖင် ကြီးက--ဝင့်ကြွနေ
 သည်။ လှိုကြောင့် ပြေမေစောက်ပတ်ကြီးက လက် ချပ်ကို
 ခပ်ကွေးကွေးပြုကာ ပက်လက်လှန်ထားသလို အလုံးခံရန်အသင့်
 အနေအထားဖြင့်--ပြုပြုကြီးပြု။ မေါင်းနေသည်ကိုကြည့်ကာ
 ထက်နောင် ဆောက်တည်ရာမရအောင်တုံခါနေမိသည်။ ဖြူဝင်း
 ဖာစက်သော မပြေ ဖာပေါင်တွင်းသားကြီးများမှာလဲ အိမ်အိမ်ကြီး
 နူးညံ့နေရာလက်ဖြင့် ပွတ်ပစ်ကိုင်တွယ်နေမိ၏။ ပေါင်ကြား
 အတွင်းမှ အစွမ်းကုန်အောင်ခနဲသောလီးကြီးကမူ တဆတ်ဆတ်
 နှစ်ကျင်ချောင်းတလျှောက် “ကျပ် လာ အောင်ပင်လုံးချင်လာ၏။
 ဟို့ကြောင့်မမြေမစောက်ပတ်အကို နှိပ်နေ သောလီးထိပ်ကြီးဖြင့်
 အသာတောကာဖင်ကြီးကိုရေ တီးပြီး--ခပ်မိ”

နောင်ပြောပထွက်--ရှက်စိတ်ထက်--တစ်စုံတစ်ခုအား
 ကောင်းကြီး၏ ကြီးမားစွာမရှိသော အဟန့်အတားကြီးက
 နှလုံးသား အားသံမဏိကြီးတစ်ချောင်းနှင့် တူလှနေရင်
 ထားသကဲ့သို့ ခံစားနေရ၏။ မိဓွေးနှင့်လင်ပါသားတို့၏
 "မိဓွေးလက်"ကို အလေးအမြတ်ထား၍ မည်သူ ချွေးကျွေး
 မည်မဟုတ်ပဲ လှတောထဲမတိုးနိုင်အောင်သာ ဝိုင်းကာကွဲရဲ့လို
 ကြမည်ဖြစ်သည်။ ယခုကော့ ဟက်နောင်သိသည်--
 မပြုမေမောက်ပတ် ကြီးကို ထိုးမနေရစဉ် အားလုံး
 ကိုမူသည်ကတော့အမှန်ပင်--အဖေကိုမူ သည်--ပတ်ဝန်းကျင်
 ကိုကပ်ပေသည်။ အသဲနှင့်ရင်းချဲ့ချစ်ရသော "နုလယ်" ကိုလဲပေပါ
 သည်။ "အင်းအင်း--ရှိုး--လုပ်လေ--ကြည့်--ဟိတ်တောင်လေး"
 မပြုမေမောက်ပတ်မောင်းကို အသာအယာလေးလွတ်လိုက်မ
 ကက်နောင် သက်ပြန်ဝင်သွား၏။ လီးတန်အရင်းကို စုတိုင်
 ညှစ်စုတ်ယားဘိသကဲ့သို့ တင်းနေသော မပြုမေမောက်ပတ်ကြီး
 ထဲသို့ အထိုးအရင်းဝင်နေသော သူ့လီးကြီးကိုထည့်လိုက်၏။
 လီးတန်ကြီးအရင်းရှိ မောင်းထနေသော အကြောကြီး တစ်ချောင်း
 က စောက်စိတ်ဖြူဖြူကြီးစောက်နားအထိ ဖိကပ် ချဲ့အရေခွံများက
 ကြက်တွန့်တက်ခါတစ်ခိုနေသည်။ မပြုမေမောက်ပတ် ကြီးများနှင့်
 သူ၏လမ်းမှူးမှူးပွတ်သပ်ခါယဲ ဟပြုပြီခည်သော အသံက
 ထွက်လျက်ရှိသည်။ မပြုမေမောက်ပတ်ကြီးက ထက်နောင်
 လမ်း ကျွဲ၏ရေပတ်သက်သန်းနေခြင်းကို ခံနေရတာလှသည်။
 ကြီးမားတုတ် ခိုင်လွန်းသော လီးတန်ကြီးလုံးပတ်အနေအထား
 ခြေတံနှင့် မဆန့်မခြံကြီး ဖြစ်ခါစောက်မတ် နှုတ်ခမ်းတို့က

(၃၇)

ယားတန်ကိုထုံထားသောနေရာ၌ ဖုထစ် မောင်းကားနေသည်။
 သက်နောင်ကပင်ကြီးကိုအသာအယာကြွလျက် လီး တန်ကြီးကို
 ဆွဲနှုတ်လိုက်ရာ ကြောင်လက်သော စောက်ရေများဖြင့် ကကြွ
 ပြေးချင်းတွင်လာလေသည်။ လီးတန်ကြီးတစ်ခုလုံးမှ
 နောက်ရေကြည် ပျားဖြင့်တကယ်ကိုလက်ထ--ထောက်ပလျက်
 ရှိသည်။ "စာပို--အင်း--လေ" ထဲကိုဟာကြီးကျန်ရစ်သာပဲကွယ်"
 သက်ကလေးလ ခံနိုင်က ယက်နောင် လက်ဖျံကိုလှမ်းကိုင်ရမ်း
 ပတ္တင်တောင်လေး--ညီ ပြေးလေးပြေးလှမ်းခဲ့ သည်။ ထက်နောင်
 လီးတန်ကြီးက စောက်စိတ်ဖြူဖြူကြီးအပွင့်မု သွက်မနီကန်
 ထွက်လာပြီး အောက်ပတ်နှစ်ခြင်းက ပြန်လည်ခွေကပ်သွားပြန်
 လေသည်။ တောဘားလျက်ရှိသော လီးထပ်ကြီးကနက်နှိုင်းသည့်
 ချောက်ဟန္တာကြီး ထဲမှပြန်ပေည်လွတ်မြောက်လာသော
 သူ့ဘယ်ယောက်ဖယ်မောပစ်နေ သသောငါ။ "ပြစ်--အုပ်
 ပွား" ဟု ခေါ်--ရှိုး--ကျွတ်--ကျွတ် ခင်းဟာ ကာလဲကွယ်"
 ကနောင်သီလုံးပုံလိုနည်းမျိုး မပြုမေမောက်ပတ်ပေး။ စထမ
 လာကျားနှင့်ရင်း--ယခုထက်နောင်ဖခင် နှင့်ရင်းမပြုမေ
 လင်ဝယားက ပြီး ဝေါင်းသင်းဆက်ဆံရုံ၌ သာမန်လီး
 နှင့်စောက်ပတ်ထိတွေ့ရသဖြင့် သွေး သားများအပြစ်ပေါ်လာ
 သောလှုပ်ရှားခံစားမှုမှအပ အခြား--ဘာတရ သာမျှ ထူးခြား
 ဆန်းပြားစွာ မခံစားခဲ့ရပေ။ ယခုထက်နောင်ကမူ--မိန်းမကို
 မလိုအားပတွေ့ဘူးသိအတိုင်း သူ့လီးကြီးအဝင်အထွက်ကိုရင်း၊
 လှေလာ ကြည့်ရှုရင်း--သထိလုပ်--ထိလုပ်လေးလုပ်လိုက်-

(၃၈)

ပြင်ပြင်းထန်ထန်နှင့် ကြမ်းထမ်းစွာဆောင်ရွက်လုပ်နေပေရာ
 ပပြေပေမှာအလုံးခံရင်းအလုံးခံ ရင်းဖြင့် ထက်နှောင်လေကို
 ကိလေသာစိတ်အပြင်--လင်မယားအဖြစ် ရာသက်ဝန်
 ဈေးထားလိုသော ပဖြစ်နိုင်သိစိတ်များပင် ဝင်လာပီပေါ၏။ "ပြွတ်-
 -စွတ်--ပြွတ်--စွတ်--ပြွတ်--စွတ်" အင်း--အင်း--အင်း--
 အရမ်းထွက် တာပဲ-ဟင်း" မမေကနေ့နေ့ကြိုက်လမ်း
 မြန်မြန်ကြိုက်လား" အမလေး ကိုယ်တော်--လုပ်ချင်သလိုသာ
 လုပ်--ရှင်ဟာကြီးကဘယ်လိုပဲလုပ်လုပ်-- ကြင်နေတဲ့ဟာကို"
 မမြေမ၏စကားလေးများကလဲ ထက်နှောင်ရင်ကို လှုပ်ရှားစေ
 သည်မှာ အမှန်ပင်။ မပြေမေစောက်ဝက်အပတ်စိတ်၏ကြွက်
 သားများကလည်း အမှန်စာကယ်သန်စွမ်းကြသည်။
 အဝင်ဖြစ်နေ--အတွက်ဖြစ်စေ--လီးဟန်ကြီးကို တင်းတင်း
 ရင်းရင်းကြီးလက်နှင့် ဆွတ် ကိုင် သားထလီ
 တင်းနေအောင်ညှပ်ထား၏။ လီးဟန်ကြီးအနားဝင်ပြီးချိန်၌--
 အနီးလေးအောက်တွင် လက်ဆဲခွံလောက် ဟနေသော
 အပေါက်လေးထဲမှ အမြှုပ်ကလေးများကပြစ်ကန် ငြိကန်-ကန်-
 -ကန်ထွက်လာကြ၏။ နည်း နည်းချင်းပုံဝန်ကန်ထွက်နေသော
 ထိုအပေါက်ကလေးက သဘာဝအား ဖြင့် "အိုဗာဖလွတ်"
 "ရေလျှံပေါက်လီ ဖြစ်မည် ထင် သည်--စောက်ခေါင်း
 အတွင်းများပြားလာသော ရေကြည်များကို ထိုအပေါက်ကလေးမှ
 ထုတ် လွှတ်ပေးဟန်ဟူလေသည်။ ထိုထိုဗာဖလွတ်အပေါက်
 ငယ်သေးသေးလေး ပုစွန်အန်ကျလာသော အရေကြည်လေးများ
 ကအတင်းလေးကြမ်းဖြစ် ကပ်လာသောထက်နှောင်စိတ်လွှဲနေရန်

အီးခုံကြီးတစ်ဝိုက်ကိုစိုစွတ်သွားစေ သည်။ လပွေးများကြားတွင်
 ချွဲကုန်ပေးတန်းသောစောက်ရေများက ပြစ် တွဲစွာစိုစွတ်နေသည်။
 "ပြစ်--ပြွတ်--ပြွတ်--ဖွတ်--စွတ်--ဖွတ်--ပြွတ်" ဟိုအိုး--အိုး-
 -ဟင်း အင်းအင်း--အင်း--အိုး--အင်း" ထက် နှောင်
 ဘယ်လိုပင်လုပ်လုပ် -- မမြေမေစောက်ခေါင်းထဲ၌တမူ အရသာ
 ထူးတွေ့လျက် ကောင်းပြီးရင် ကောင်းနေမိပေရာ စောက်ပတ်ကို
 ချွဲ--ချွဲနှင့်လီးဟန်ကြီးညှစ်ပေးခြင်း ဖင်ကြီး ကိုစကောဝိုင်း
 လှည့်ကာ--ကော့ကော့ပေးခြင်း တယ်သို့စောင်း-- ညာသို့စောင်း-
 -အမျိုးမျိုးလေးလှုပ်ရှား ခုခံအားပေးရင်းဖြင့် ထက်နှောင်
 စိတ်ကားကို--ပို၍ပြင်ထန်လာစေရန် သူမကဆွဲဆောင်
 အားပေး လျက်ရှိလေသည်။
 "ချစ်တယ်--လေးရယ်--မမမေတို့ ကြိုက်သလိုသာ
 ရှိစွမ်းပါ ကွယ်--နော်" မမမေ ကျနော်ကိုကုန်းပေးပြီးမလားဟင်"
 "အင်း--လေ" အင်းလေဆိုစကားအနောက်ဝယ်--မပြေပေ--
 အနည်းငယ်တုံ့ဆိုင်းဆိုင်းလေး ဖြစ်သွားလိသည်။ ထက်နှောင်
 အဖေ--သည်မမြေမနှင့်ညားခါစက ဖင်ကုန်း ခိုင်းကာ လိုးသော
 အလေ့အထော်လေ့များခဲ့သည်။ တစ်လနှစ်လလောက် ရောက်
 သောအခါ--ထက်နှောင်ကဲ့သို့ပင် သာပနပတ်လက်ဖောက်ရက်
 လိုးရင်း။
 "ကိုကို--ကိုကုန်းပေးနော်" ဟုပြောလေ့ရှိသည်။
 မမေကလဲ--"အင်းလေ" ဟု ဖြေလေ့ရှိတတ်သည်။
 သို့သော် ကိစ္စ--ပိစ္စသာပြီးသွားသည် ကုန်းယံအလိမ္မာရောက်
 တော့--တစ်ခါပြီးသွားသည်နှင့်--မမြေမဖင်ကြားထဲသို့ မပျော့မော

၃။ ငါ့ကြီးကို ယိုးဒယားရင်း--နောက်ကျောမှ ခွလျက်
ခပ်အေးကျသွားတတ် သည်က--များလေသည်။

“မမကုန်းအေးနော်” အင်း--လို့ဆိုပြီး ဖြတ်ဖွတ်--ပြတ်ပြတ်--
မြွတ်--မြွတ်--စွတ်” အင့်--အင့်--အင့်--အိုးအိုးထွက်ပြီနောင်--
-ထွက်ပြီ --မမမေ--ထွက်ကုန်ပြီ” “ကျ--အ--အ--
ကျနော်လဲထုတ်ကန်ပြီမမေ-- အအ--အ--ကုတင်လေးသည်
-- သွက်သွက်ခါသိခိုသိမ့်တဲ့က ဝလျှင် အလေးစားလေးကွက်၍
လှုပ်သလိုခါရမ်းနေသည်။